

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

เหตุผล

เนื่องจากกิจกรรมที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและสมควรที่จะได้รับการควบคุมในสถานการณ์ปัจจุบันนั้น มีวัตถุประสงค์ รูปแบบหรือรายละเอียดที่แตกต่างไปจากในอดีต โดยพบว่ามีการใช้เครื่องขยายเสียงเพื่อความรื่นเริง เช่น การแสดงดนตรี การร้อง การเต้น ที่จัดขึ้นกลางแจ้ง หรือสถานที่เปิดที่ไม่สามารถควบคุมเสียงได้ เพื่อสร้างความรื่นเริงบันเทิงใจหรือการโฆษณาประชาสัมพันธ์ สินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของ คอนเสิร์ตกลางแจ้ง สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ หรือรถแห่ หรือแพะเทศ ที่มีที่มีการติดตั้งเครื่องขยายเสียง ซึ่งเคลื่อนที่ได้ไปตามเส้นทางต่างๆ ซึ่งในบางกรณีกิจกรรมเหล่านี้อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน หรือปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน อันนำมาสู่การสูญเสียทั้งในด้านสังคมและทางเศรษฐกิจโดยยังไม่มีกฎหมายที่สามารถควบคุมกิจกรรมดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในหลายๆ ประเทศได้มีมาตรการการควบคุมกิจกรรมดังกล่าวด้วยระบบการออกใบอนุญาตที่เหมาะสมกับสภาพของการจัดกิจกรรมดังกล่าว ดังนั้น เพื่อแก้ไขปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันโดยใช้เทคโนโลยี หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการพิจารณา และการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเท่าที่จำเป็น เกิดประสิทธิภาพในการควบคุมกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย และคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของ บุคคลอื่น รักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเพื่อประโยชน์สาธารณะ สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติควบคุมการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคล ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน และเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้อง กับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๔๙๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหรสพ” หมายความว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อความบันเทิงรื่นเริง เช่น การแสดงดนตรี การร้อง การเต้น ไม่ว่าจะเป็นการแสดงสดหรือไม่ และให้หมายความรวมถึงกิจกรรมที่ใช้การส่งสัญญาณแบบเรียลไทม์ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายด้วยหรือไม่ก็ตาม หรือกิจกรรมอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (๑. หนังสือสั่งการการควบคุมมหรสพที่ มท ๐๓๐๗.๓/ว ๐๕๒๙ ๒.PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ FIRST SCHEDULE MEANING OF PUBLIC ENTERTAINMENT “arts entertainment” ข้อ ๑ (f) และตอนท้าย p ๓๑ และ “Public entertainment” ข้อ ๒ (f) (k) p ๓๒)

“เครื่องขยายเสียง” หมายความว่า เครื่องขยายสัญญาณเสียงด้วยกำลังไฟฟ้าหรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๔ พ.ร.บ.ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๔๙๗ เดิม)

“การส่งสัญญาณแบบเรียลไทม์ หมายความว่า การส่งผ่านเสียงหรือภาพพร้อมกัน ผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือข่ายการสื่อสารรูปแบบอื่นไปยังสถานที่ใดๆ ของรายการที่กำลังดำเนินการแสดงหรือจัดแสดง รวมถึงระยะเวลาที่ล่าช้าออกไปตามสมควร เนื่องจากเหตุผลทางเทคนิคหรือเหตุผลอื่นๆ ระหว่างการแสดง (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ FIRST SCHEDULE ข้อ ๑ p ๓๒)

“อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การประยุกต์ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พลังไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน และให้หมายความรวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการทางแสง วิธีการทางแม่เหล็ก หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้วิธีต่างๆ เช่นว่านั้น (พ.ร.บ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.๒๕๕๔ มาตรา ๔)

“หน่วยงานรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การตามรัฐธรรมนูญ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ (พ.ร.บ.ชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ มาตรา ๔)

“ผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ออกใบอนุญาตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีประกาศแต่งตั้ง

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการปกครอง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช้บังคับกับการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง กรณีดังต่อไปนี้ (เทียบ พ.ร.บ.ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๘ เดิม และ PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ FIRST SCHEDULE ข้อ ๒(f) ข้อ ๓ p.๓๒, ๓๓)

(๑) ในงานราชพิธีหรืองานรัฐพิธี

(๒) ของหน่วยงานรัฐ

(๓) เป็นการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

(๔) ในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่มหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ รัฐมนตรีสามารถประกาศกำหนดมาตรฐานที่จำเป็นเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงซึ่งได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในช่วงเวลาหรือพื้นที่ใดได้ (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ มาตรา ๘ (a) มาตรา ๑๐ (๑)(๒) - เจื่อนไซ หรือมาตรา ๓๓ (b)(c))

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นไปตามลักษณะประเภทหรือระยะเวลาของการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง และให้เป็นรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ มาตรา ๓๓ (a))

หมวด ๑

ใบอนุญาตจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง

มาตรา ๗ ห้ามจัดให้มีมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยาย ยกเว้นแต่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ (Prohibition PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ PART ๒ PUBLIC ENTERTAINMENT LICENCES มาตรา ๔)

กรณีเป็นสมควรยกเว้นให้สามารถจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงการโดยไม่ต้องได้รับใบอนุญาตในช่วงเวลาหรือพื้นที่ใด ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจประกาศกำหนดช่วงเวลาหรือพื้นที่โดยกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติที่จำเป็นได้ตามที่เห็นสมควร (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ มาตรา ๒๓(๑))

มาตรา ๘ การยื่นคำขอ การพิจารณาเอกสารหรือหลักฐาน การออกใบอนุญาต หรือการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงต่อผู้ออกใบอนุญาตในคราวเดียวกัน

ในกรณีที่ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งถูกต้องและ สมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

หากหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสาม หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้ผู้ออกใบอนุญาตคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อผู้ออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีคำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงต่อผู้ออกใบอนุญาตนั้น หากมีกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใดๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(เทียบเคียง พ.ร.บ.โรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง หรือที่ได้รับการต่ออายุโดยผู้ออกใบอนุญาต ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขการดำเนินการที่จำเป็นของผู้ได้รับใบอนุญาตว่าด้วยสถานที่หรือยานพาหนะ การควบคุมเสียง รวมถึงหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตตามประเภทการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง โดยให้ใบอนุญาตมีผลบังคับใช้ภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและอายุของใบอนุญาต (ใบอนุญาต PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ PART ๒ PUBLIC ENTERTAINMENT LICENCES มาตรา ๔ “approve place” มาตรา ๘ (a)(b) และมาตรา ๑๗(b))

การกำหนดเงื่อนไขการดำเนินการที่จำเป็นของผู้ได้รับใบอนุญาต ระยะเวลาและอายุของใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ในกรณีการประกอบการกิจการหรือการดำเนินการเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงของประชาชนจำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่หลายรายในหลายกระบวนการ คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนที่ได้รับใบอนุญาตมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงเป็นใบอนุญาตหลักของเรื่องนั้น และถือว่าได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

การกำหนดเรื่องที่ทำให้ใบอนุญาตจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงเป็นใบอนุญาตหลัก และถือว่าได้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องแล้วตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของแต่ละเรื่อง หน่วยงานผู้อนุญาต รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และการชำระค่าธรรมเนียม ในการพิจารณาอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาตด้วย

เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรานี้แล้ว ให้ถือว่าหน่วยงานผู้อนุญาตและกระทรวงเจ้าสังกัดของหน่วยงานผู้อนุญาตนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการดังกล่าวได้ด้วย (**ร่าง พ.ร.บ.การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ... มาตรา ๒๓ (ระบบใบอนุญาตหลัก หรือ Super License)**)

มาตรา ๑๒ เมื่อผู้ออกใบอนุญาตได้อนุญาตให้จัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงแล้ว ให้ผู้ออกใบอนุญาตแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้เกิดความเรียบร้อยและความปลอดภัยกับผู้เข้าร่วมในงานมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง (**เทียบระเบียบตาม พ.ร.บ.ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๕๔๗ เดิม**)

มาตรา ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ (**เทียบ มาตรา ๑๕ พ.ร.บ.ชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ และ PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ มาตรา ๑๗ (๑)(a)(c)**)

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามเงื่อนไขในการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงตามมาตรา ๘
- (๒) มอบข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดว่าด้วยสถานที่ การควบคุมเสียง ระยะเวลา และรูปแบบการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง
- (๓) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในบริเวณที่จัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง หรือเก็บไว้ในครอบครองของผู้รับใบอนุญาตสำหรับแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีการตรวจสอบ (**PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ มาตรา ๑๒(b)**)

มาตรา ๑๔ ใบอนุญาตที่ผู้ออกใบอนุญาตได้ออกให้แก่ผู้ยื่นคำขอจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงแล้ว -ให้ครอบคลุมถึงผู้ใช้เสียงซึ่งเป็นบริวาร พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ถูกว่าจ้างของผู้รับใบอนุญาต รวมถึงผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียง (**เทียบ พ.ร.บ.ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๕๔๗ เดิม**)

มาตรา ๑๕ ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งระงับหรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ หากเห็นว่า การจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงที่ได้รับใบอนุญาตมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเหตุหรือน่าจะเป็นสาเหตุของการละเมิดต่อความสงบเรียบร้อย
- (๒) มีลักษณะที่ไม่เหมาะสม ผิดศีลธรรม นำรังเกียจเป็นบ่อนทำลาย
- (๓) ก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดความอันตรายหรือกระทบต่อสุขภาพต่อบุคคลหรือสัตว์ใด ๆ ที่เข้าร่วมในนั้น หรือต่อผู้ชมใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมาย
- (๔) จัดหรืออาจจัดให้มีขึ้นเพื่อฝ่าฝืนบทบัญญัติใด ๆ ของพระราชบัญญัตินี้
- (๕) จัดหรืออาจจัดให้มีขึ้นโดยฝ่าฝืนเงื่อนไขใด ๆ ของใบอนุญาต หรือ

(๖) ขัดต่อประโยชน์สาธารณะ (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ PART ๒ PUBLIC ENTERTAINMENT LICENCES มาตรา ๑๔)

หมวด ๒
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในยานพาหนะ สถานที่หรือบริเวณที่จัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงก่อน ระหว่าง หรือหลังการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง เพื่อตรวจสอบใบอนุญาต หรือการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด โดยจะต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่และเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องต่อผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ได้รับอนุญาต หรือบุคคลใดมาให้ ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าถึงคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่จัดเก็บเอกสารหรือข้อมูล รวมถึงการทำสำเนาเอกสารในรูปแบบที่อ่านง่ายหรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และถ่ายโอนข้อมูลจากเอกสารไปยังดิสก์ เทป หรืออุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลอื่น ๆ (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ Duties of licensee providing arts entertainment มาตรา ๒๔ (๔)(a) – (b))

มาตรา ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหรือบริวาร พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ถูกว่าจ้างของผู้รับใบอนุญาต รวมถึงผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียง ให้แก้ไขโดยการลดเสียงลงหรือระงับการจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงนั้นได้ เมื่อปรากฏว่าอาจก่อหรือก่อความรำคาญแก่ประชาชนจนเกินสมควร หรือมีลักษณะตามมาตรา ๑๕

กรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานผู้ออกใบอนุญาตเพื่อพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ PART ๒ PUBLIC ENTERTAINMENT LICENCES มาตรา ๑๘)

คำสั่งตามวรรคหนึ่งให้ส่งด้วยวาจา แต่ถ้าผู้รับคำสั่งนั้นร้องขอ และการร้องขอได้กระทำโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยืนยันคำสั่งนั้นเป็นหนังสือ (พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๓๕)

มาตรา ๑๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา บัตรของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๓
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ Duties of licensee providing arts entertainment มาตรา ๒๘ (a)(b)(e)-๒๐,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์))

มาตรา ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนเงื่อนไขใด ๆ ของใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ มาตรา ๒๘ (c)(d)(f)-๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์)

มาตรา ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดในมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ มาตรา ๒๘ (c)(d)(f)- ๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์)

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดจัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงระหว่างถูกระงับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท (PUBLIC ENTERTAINMENTS ACT ๑๙๕๘ มาตรา ๒๘(๓) และมาตรา ๒๕(๗)(b) ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์)

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาต บริวาร พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ถูกว่าจ้างของผู้รับใบอนุญาต รวมถึงผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัย ๑๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๕)

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๔๙๗ ที่ออกก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดระยะเวลาที่กำหนดในใบอนุญาต

มาตรา ๒๗ คำขออนุญาตโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงที่ได้ยื่นไว้ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๔๙๗ ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้โฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงตามวรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้จัดมหรสพที่มีการใช้เครื่องขยายเสียงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และ ให้ผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ออกใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๒๘ ผู้ใดต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๔๙๗ ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น ถ้าผู้นั้นยังถูกกักขังแทนค่าปรับอยู่ก็ให้การกักขังนั้นสิ้นสุดลง และให้ค่าปรับทางอาญา รวมถึงค่าปรับเป็นพินัยที่ยังไม่ได้ชำระให้เป็นอันพับไป

มาตรา ๒๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๗ หากมีการบันทึกประวัติอาชญากรรมของบุคคลผู้กระทำความผิดหรือมีการบันทึกไว้ในฐานะเป็นประวัติ อาชญากรรม ให้ประวัตินั้นเป็นอันสิ้นผล และจะนำไปใช้กับบุคคลนั้นในทางที่เป็นโทษไม่ได้

ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่และอำนาจจัดทำหรือจัดเก็บ ประวัติอาชญากรรมตามวรรคหนึ่งลบ ข้อมูลความผิดทางอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยของบุคคล ที่ถูกบันทึกในประวัติอาชญากรรมสำหรับความผิดนั้น ให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ บรรดากฎหมาย ระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๔๙๗ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมาย ระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ